

trajo de butxí, gosen homenar-se el seu pare, ¡quin sarcasme!

No hi cap altre explicació que la del atenuant esmentat.

— — —
Dissapte passat a les deu del matí tingué lloc a casa la ciutat la elecció de compromisaris per a Senadors.

Lluitaven tres candidatures formades respectivament, la una dels senyors Candi Agustí, Josep Teixidor i Salvador Turón, patrocinada per la Lliga Regionalista, l'altre dels senyors Agustí, Teixidor i Ramón Deu, patrocinada per la Joven-tut Tradicionalista i el Diputat a Corts i l'altre dels senyors Agustí, Merolés i Puig a la que apoiaven diferents elements.

La votació que despertà molt interès, car hi assistiren 58 electors, fou renyidíssima, resultant elegits els senyors Candi Agustí, 41 vots; Tomàs Puig, 30 i Josep Teixidor 22. Aquest últim resultà empatat en la primera votació amb el Sr. Merolés.

El resultat de la elecció sembla que molestà fortament a determinades persones que tenien verdader interès en que surés un candidat per ells proposat, en vista del qual s'exterioritzà d'una manera molt poc correcta la protesta, car segons se'ns assegura varen exigir-se *incontinenti* el compliment de contractes des de temps estipulats.

LES ELECCIONS DE SENADORS

Diuenge vinent, tindran lloc a Girona les eleccions de Senadors per a la província.

Mancariem al deure que les nostres conviccions polítiques i nostre condició de catalans ens imposen si restéssim muts davant d'assumpte tant important com és designar els representants de aquesta província en la alta comarca.

Son els *pares de la patria*, els Senadors els qui degut al sistema *bicameral* existent en Espanya sancionen junt amb la Cambra popular les disposicions dictades per l'Estat i escoteixen, si cap, amb més firmesa tots quants assumptes se presenten que puguin ésser beneficiosos per la Nació.

El Senat en ses funcions pot fer que una llei, una disposició sancionada per ler Corts tinga efecte, o no tinga, car per regla general en segona instància tracta de les qüestions que espurgades i convenientment debatudes li venen del congrés per a llur aprovació.

D'aquestes lleis n'hi ha que afecten per igual a totes les regions d'Espanya i d'altres que si bé sollicitades per una regió capacitada per a governar-se no obstant son i seran sempre d'interés capdal per a tothom.

No fa pas molt temps, en vida del malaguanyat home públic D. Josep Canalejas, va aprovar-se per el Congrés el R. D. de les Mancomunitats, no passant igual en el Senat, mercès a la oposició dels acèrrims centralistes i a la poca formalitat del qui allavors dirigia, amb més picardia que intel·ligència els destins d'Espanya, quin senyor, apesar d'haver promés l'aprovació de les mancomunitats, va buscar una fugida burlant-se dels representants de Catalunya.

Enfront d'aquest procedir va alçar-se potent i vigorosa la protesta de nostres representants i en sa casi totalitat varen seguir una mateixa norma de conducta, sortint airosament en defensa dels interessos de Catalunya boi i prescindint de les diferències polítiques que'ls separaven.

Ara amb les eleccions de Senadors, pot el poble català, donar una prova de gratitud emetent el seu vot a favor dels qui, prescindint de tot, defensaren els seus drets tant energicament, per lo qui nosaltres no tenim cap inconvenient, abans al contrari, en recomanar als senyors compromisaris votin a determinats candidats.

Vuit candidats van a la lluita disputant-se els tres llocs de Senadors per a la província: D. Frederic Rahola, *Regionalista*; D. Odon de Buen, *republicà*; D. Manel de Bofarull, *jaumista*; don Jaume Roura, *lliveral*; D. Trinitat M.ª Homs, *conservador*; Sr. Compte de Figols, *maurista*; D. Romul Bosch i alsina, *lliveral* i D. Bartomeu Bosch i Puig, *democràta*.

Nosaltres fermes i decidits autonomistes, recomanem eficament la candidatura de D. Odon de Buen, D. Frederic Rahola i D. Romul Bosch i Alsina. ¿Perquè? Perque tots tres si be de significació política, diferent, no obstant han sortit airosament sempre i quan ha convingut en defensa dels drets de Catalunya. En el parlament, en conferències, en actes de propaganda, sempre han prescindit de llur significació política i han recordat els senyors Rahola i Bosch llurs significació de catalans i el Sr. de Buen, l'amor que en totes hores ha demostrat per Catalunya.

Es un deure que te el poble català vers aquets digníssims varons que solíciten la seva representació i quin deure te de complir indefectiblement.

Dels altres candidats, un d'ells, el Sr. Bosch i Puig, ha procedit durant la seva senaduria d'una manera que'l fa mereixedor a que els electors de aquesta província no puguin otorgar-li els seus vots, car ell fou l'únic que discrepant contra el comú pensar i sentir de Catalunya va votar contra el Decret de les Mancomunitats.

A les urnes doncs electors, i a l'emetre el vot recordeu-vos que d'ell pot venir-ne el ben-estar o mal-estar de Catalunya.